

[Jουλ-Madsen.]

virksomhedsejer til den anden vil den skærpede beskatning her få betydning, og jeg er ikke sikker på, at det er rimeligt.

Man må endvidere have i erindring, at i de områder, hvor der er tale om særlig høje vurderinger, og hvor lov om særlig indkomstskat derfor slår hårdtest igennem, er man i forvejen som virksomhedsejer straffet gennem højere ejendomsskatter og højere formueskat.

Hertil kommer, at man vel kunne have forventet — men jeg skal da gerne medgive regeringen, at den må se nøje på de politiske muligheder — at en venstregering ville have foreslået, at skatten bortfaldt på ekspropriationserstatning, vedrørende fredningerstatning og efter min opfattelse også, når der er tale om jordfordeling. Hr. Jens Foged har jo rent ud sagt, at det var han også tilhænger af, og hr. Jens Foged og jeg har jo før i tiden stillet forslag herom. Men jeg kan sige, at der må jo så komme et konservativt ændringsforslag gående ud på, at ekspropriations- og fredningerstatning ikke skal belægges med særlig indkomstskat.

Må jeg til sidst bare komme med den bemærkning, at også jeg synes, jeg har kunnet læse ud af bemærkningerne til lovforslaget, at der ligesom er lagt op til, at en særlig indkomstskat i forbindelse med parcelhuse ikke er regeringen helt uvelkommen. Jeg har set, at man har kædet det sammen på en, synes jeg, utilbørlig måde med spørgsmålet om den 2½ pct.s afgift, som regeringen jo selv har foreslået afskaffet. Jeg skal nøjes med at sige, at for så vidt angår særlig indkomstskat på parcelhuse, vil det konservative folkeparti være en afgjort og kategorisk modstander.

Børge Johansen (CD):

Det forekommer mit parti ganske rimeligt, at der finder en tilpasning sted af den særlige indkomstskat for ejendomskøb; og hvad angår den foreslåede forhøjelse, synes vi nok i modsætning til hr. Jens Foged, den ligger lidt i overkanten. Det er vores opfattelse, at den værdibevarelse, som til syvende og sidst er ideen bag disse tillæg, mere skal gå på egenkapitalen end på fremmedkapitalen. Men vi er altså i princippet enige og vil gerne se på forslaget.

Jeg har ligesom hr. Juul-Madsen lagt

mærke til, hvad der står i bemærkningerne om parcelhuse og ejerlejligheder og de vilkår, hvorunder regeringen kunne tænke sig at foreslå parcelhuse indrangeret under disse regler, og jeg vil meget gerne høre, hvor langt finansministeren er i de overvejelser.

Ømann (SF):

Jeg tror, man kan karakterisere dette forslag ved at sige, at skal det gennemføres, kan det kun gennemføres ved hjælp af en af de sorteste alliancer, vi nogen sinde har set i dette folketing. Det karakteriserer forslaget; der er ingen tvivl om, at dette er en svækkelse af den særlige indkomstskat, det er nærmest en afskaffelse af den. Og dér må jeg nok sige, at i en tid, hvor kapitalstærke amerikanske selskaber har vist deres uforbeholdne interesse for Danmarks jord, er det en mærkelig stilling at tage her, hvor venstregeringen for første gang berører den meget vigtige sektor i dansk økonomi, der hedder ejendoms- og jordværdistigningerne, at man går den modsatte vej: i stedet for at man gør noget ved disse stigninger og indtager de arbejdsfrie indkomster, skal der finde en yderligere liberalisering sted.

Det er jo ikke rigtigt, når det siges i bemærkningerne til forslaget, at det alene tilsigter at friholde de stigninger, der ligger inden for de almindelige pristalsstigninger. Det er jo sådan — og det gælder sandelig også priserne på landbrugsjord — at priserne på jord er steget langt ud over, hvad de almindelige prisstigninger kunne antyde. Nu vil jeg indrømme, at når vi i dag har fået oplyst, at vi er oppe på en inflationsrate på 14 pct., er der virkelig plads til nogle tillæg til købesummerne, således som finansministeren har foreslået det i dette forslag. Men jeg håber da ikke, at perspektivet for dette forslag er, at man skal fortsætte denne galoperende inflation.

Nu forudskikkes der en skattereform, og til en sådan skal der bruges penge, det tror jeg er gået op for finansministeren. Derfor synes jeg, det i og for sig var meget nærliggende at sige, at her er en kilde til at hente nogle penge ind, som folk ikke kunne beklage sig over blev hentet ind, for det har aldrig været deres, det har aldrig været nogen arbejdsindkomst.

Der er det mærkværdige, at nu har vi, skal vi sige sporadiske tilløb til en kapital-